

ואם איתא -

מחזקת ואינה מחזקת מיבעי ליה ? !

ובסוכה קטנה לא פליגי ?

והתניא :

מחזקת ראשו ורובו ושולחנו - כשרה ;

רבי אומר :

עד שיהא בה ארבע אמות על ארבע אמות ;

ותניא אידך :

רבי אומר :

כל סוכה שאין בה ארבע אמות על ארבע אמות -

פסולה ;

וחכמים אומרים :

אפילו אינה מחזקת אלא ראשו ורובו - כשרה ;

ואילו שולחנו לא קתני ;

קשיין אהדדי !

אלא לאו שמע מינה -

הא - בית שמאי,

הא - בית הלל ?

אמר מר זוטרא :

דיקא נמי דקתני ^ל (כאן ב:שם) :

בית שמאי פוסלין ;

ובית הלל מכשירין ;

ואם איתא -

בית שמאי אומרים : לא יצא ;

ובית הלל אומרים : יצא -

מיבעי ליה.

ואלא קשיא מי שהיה ? !

לעולם בתרתי פליגי,

פליגי בסוכה קטנה,

ופליגי בסוכה גדולה,

וחסורי מיחסרה והכי קתני :

מי שהיה ראשו ורובו בסוכה ושולחנו בתוך הבית -

בית שמאי אומרים : לא יצא ;

ובית הלל אומרים : יצא ;
ושאינה מחזקת אלא כדי ראשו ורובו בלבד -
בית שמאי פוסלין ;
ובית הלל מכשירין.

מאן תנא להא דתנו רבנן :

בית שאין בו ארבע אמות על ארבע אמות,

פטור מן המזוזה, ומן המעקה,

ואינו מטמא בנגעים,

ואינו נחלט בבתי ערי חומה,

ואין חוזרין עליו מעורכי המלחמה,

ואין מערבין בו, ואין משתתפין בו,

ג: ואין מניחין בו עירוב, °

ואין עושין אותו עיבור בין שתי עירות,

ואין האחין והשותפין חולקין בו ;

לימא רבי היא ולא רבנן ?

אפילו תימא - רבנן,

עד כאן לא פליגי רבנן עליה דרבי, ^{לז}

אלא בסוכה ^{לח} דדירת עראי היא ;

אבל בית ^{לז} דדירת קבע הוא -

אפילו רבנן מודו,

דאי אית ביה ארבע אמות על ארבע אמות - דיירי ביה אינשי,

ואי לא - לא דיירי ביה אינשי.

אמר מר :

פטור מן המזוזה, ומן המעקה,

ואינו ^{לז} מטמא בנגעים,

ואינו נחלט בבתי ערי חומה,

ואין חוזרין עליו מעורכי המלחמה.

מאי טעמא ?

דכולהו בית ^{לז} כתיב בהו.

רש"י

לחצר שבמבוי ואין בית אחר פתוח לה אין משתתפין בו אין צריכה ליתן בשיתוף ;
ואין מניחין בו עירוב. החצר לאחר שגבו אותו מן הבתים : ואין עושין אותו
עיבור בין שתי עירות. דתנן במסכת עירובין (נז.) נותנין קרפף לשתי עירות אם
יש לזו שבעים אמה ושיריים ולזו שבעים אמה ושיריים עושה קרפף לשתייהן
להיות אחת שתי עירות המובדלות זו מזו קמ"א אמות ושליש ויש באמצע בית
נמצא אותו בית בתוך שבעים אמה וד' טפחים לשתייהן נעשה אותו בית כעיבור
להן כאשר עוברה שכריסה בולטת ומצטרפת להיות שתייהן כאחת ללן באחת מהן
שיהו שתייהן לו כד' אמות ומונה אלפים מחוצה להן ואם יש בית פחות מד' אמות
אינו חשוב לצרפן : ואין האחין או השותפין חולקין בו. קס"ד השתא שאין
יכולין לכופף זה את זה לחלק לפי שאין בו כדי לזה וכדי לזה : לימא רבי היא.
דלא חשיב סוכה בציר מד' אמות : ולא רבנן. דכי היכי דמכשירי בסוכה אלמא
דירה היא והוא הדין לכל מילי דבית : כולהו בית כתיב בהו. מזווחות ביתך
(דברים ו) כי תבנה בית חדש (שם כב) ובא אשר לו הבית (ויקרא יד) כי ימכור בית מושב
(שם כה) אשר בנה בית חדש (דברים כ) :

ואם איתא. דבשיעורא דסוכה פליגי ליתני סוכה המחזקת ראשו ורובו ושולחנו
כשרה ושאינה מחזקת אלא כדי ראשו ורובו ב"ש פוסלין כו' : אמר מר זוטרא
דיקא נמי. דבקטנה פליגי ובשיעורא דפוסלין ומכשירין על כרחך אסוכה מהדרי :
אלא לא גרסינן והכי גרסינן לעולם בתרתי פליגי : פטור מן המזוזה. כולה
מפרש טעמא לקמן : ואינו נחלט. אלא פודהו לעולם ויוצא כיובל אם לא גאלו
כשאר קרקע בלא בנין : מעורכי המלחמה. מי האיש אשר בנה בית חדש וגו'
(דברים כ) : ואין מערבין בו. דרך בתייהם להיות פתוחין לחצר והרבה בתים
פתוחים לחצר אחת והן יוצאין דרך חצר לרשות הרבים נמצא החצר רשות לכולן
והבתים כל אחד מיוחד לבעליו ואמרו חכמים אין מוציאין מרשות לרשות בלא
עירוב שיערב כל הרשויות להיותם רשות אחת ותיקנו ליתן כל בית ובית שבחצר
פת וכולן בסל אחד ומניחין אותו באחד מן הבתים ונעשים כולם כאילו דרין
באותו בית וכל הבתים דירה אחת ואשמעינן הכא דבית שאין בו ד' על ד' אין צריך
ליתן את הפת : ואין משתתפין בו. שתיקנו חכמים על כל חצר הפתוחה למבוי
כדרך שתיקנו עירוב לבתי החצר שיהו נותנין בשיתוף ואם בית קטן זה פתוח